

ropas. Regeln borde vara att jakträtten ingår i jordbruksarrendet, såvida icke särskilt starka skäl med hänsyn till jaktvården kunna anföras till stöd för särskiljande.

I anledning av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om åtgärder i syfte att bereda arrendatorer av kronojord ökade möjligheter att förvärva jakträtt å av dem innehavda egendomar.

Stockholm den 19 januari 1952.

Karl Andersson
i Björkäng.

K. E. Hansson,
Skediga.

David Boman
i Stafsund.

Nr 75.

Av herr **Stjärne m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag.

Under nionde huvudtiteln punkt 131 har departementschefen till Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag föreslagit att under budgetåret 1952/53 må i likhet med föregående år beviljas ett förslagsanslag av 4 000 000 kronor. Det belopp inom vilket lantbruksstyrelsen under samma tid får bevilja bidrag föreslås till 3 000 000 kronor.

Lantbruksstyrelsen hemställer, att sistnämnda belopp höjes till 4 000 000 kronor. Sedan det antal ärenden, som på grund av 1951 års riksdags beslut skulle överföras till lantbruksnämnderna, avräknats, innelägo vid ingången av innevarande budgetår hos styrelsen omkring 1 000 ansökningar representerande ett bidragsbelopp av ca 10 500 000 kronor. Under året beräknas nya ansökningar inkomma till ett belopp av omkring 4 000 000 kronor. Då den medgivna bidragstilldelningen ej uppgår till mer än 3 000 000 kronor, ökas balansen till budgetåret 1952/53 till 11 500 000 kronor.

Vid överföringen av ovannämnda ärenden till lantbruksnämnderna minskades den eftersläpande balansen med omkring 1 900 000 kronor, vilken minskning dock nästan helt eliminerades av inträffade prisstegringar.

Det synes oss utomordentligt angeläget att avpassa bidragstilldelningen så att icke eftersläpningen återigen ökar. Väntetiden för de sökande torde

ändå uppgå till två å tre år. Departementschefen motiverar sin nedsättning av lantbruksstyrelsens moderata bidragsbegäran med den rådande arbetskraftsbristen. Detta motiv synes oss mindre bärande. Uppgrävningen av avloppsgravar sker numera vid de allra flesta torrlägningsföretagen med maskiner, som för sin skötsel erfordra ringa arbetskraft.

Man kan utan överdrift påstå, att torrlägningsverksamheten utgör ett av de viktigaste leden i jordbrukets rationalisering och i många fall en ovillkorlig förutsättning för åtskilliga andra åtgärder, som avse att höja jordens produktionsförmåga och därmed brukningsdelarnas lönsamhet.

På grund av vad sålunda anförts hemställa vi,

a) att under budgetåret 1951/52 må beviljas statsbidrag från statens avdikningsanslag å tillhopa 4 miljoner kronor,

b) att till Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag för budgetåret 1951/52 anvisas ett förslagsanslag av 4 miljoner kronor.

Stockholm den 19 januari 1952.

And. Stjärne.

Sven Antby.

Wald. Svensson.

Per A. Johnsson
i Kastanjegården.

Rudolf Boman
i Kieryd.

Hj. Åhman.

A. Widén.

Edvin Jacobsson
i Igelsbo.

Paul Bergstrand.

Johan Ahlsten.

Filip Kristensson
i Osby.

Birger Utbult.